

Resolució 131/2020, de 14 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 815/2019

Administració reclamada: ESPIMSA i Ajuntament de Tarragona

Informació reclamada: Vehicles amb extintor al mercat ambulant de Bonavista.

Sentit de la Resolució: Estimació

Resum: La persona reclamant demana la informació en un informe o una llista. D'acord amb les mateixes consideracions fetes al paràgraf anterior, si ESPIMSA té redactat un informe o confeccionada una llista amb la informació sol·licitada, el dret d'accés a la informació pública l'obliga a lliurar l'informe o la llista a la persona reclamant, però si malgrat tenir la informació material de fons (és a dir, saber els vehicles que porten extintor), ESPIMSA no la té en forma d'informe o de llista, el dret d'accés a la informació pública no l'obliga a confeccionar-los i pot facilitar la informació sol·licitada donant accés a les dades desagregades o en brut, procurant que la consulta no es pugui estendre a dades legalment protegides (article 29.1.b LTAIPBG).

Paraules clau: Ajuntaments. Empreses municipals. Protecció civil. Plans d'autoprotecció. Mercat ambulant. Extintors. Vehicles. Matrícules. Reclamació contra silenci Manca de col·laboració de l'Administració.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 15 de desembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 815/2019, presentada contra l'Ajuntament de Tarragona i l'empresa municipal ESPIMSA, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 29 d'octubre de 2019 la persona reclamant invoca l'article 13 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú (LPAC), l'LTAIPBG i la normativa de protecció civil (tot subratllant l'obligació dels vehicles dels paradistes de disposar d'extintors) i, en relació amb l'activitat de mercat ambulant de Bonavista organitzada per ESPIMSA, demana a l'Ajuntament de Tarragona *l'informe amb la relació dels vehicles o furgonetes amb els extintors de classe 13A-21B, obligats pel Pla d'Autoprotecció.*

3. La Reclamació presentada el 15 de desembre de 2019 indica que l'Ajuntament no hauria contestat la sol·licitud anterior i argumenta que la normativa de protecció civil obligaria els vehicles del mercat a disposar d'extintors.
4. El 18 de desembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Tarragona i el requereix perquè, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 20 de desembre de 2019 l'Ajuntament de Tarragona trasllada a ESPIMSA la tramitació d'aquesta Reclamació.
6. El 27 de desembre de 2019 ESPIMSA demana a la GAIP la ampliació del termini atorgat per emetre informe i facilitar l'expedient, en atenció als seus recursos personals limitats i a les nombroses sol·licituds d'informació presentades per la mateixa persona reclamant.
7. El 2 de gener de 2020 la GAIP atén la sol·licitud anterior i amplia el termini donat a l'Administració per emetre informe i facilitar l'expedient en set dies més. Un cop finalitzat a bastament el termini ampliat, la GAIP segueix sense rebre aquesta documentació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”*.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 4 posa de manifest que l'Administració no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP (*“La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies”*). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, perquè l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que *“la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació”*.

3. *Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada*

Primer de tot cal precisar quina s'ha d'entendre que és la informació sol·licitada. Tal com està formulada la sol·licitud, es pot interpretar que demana un informe que contingui la relació dels vehicles amb els extintors indicats a la sol·licitud, o que demana aquesta relació, sense necessitat d'informe, o simplement rebre la informació dels vehicles que porten els extintors indicats a la sol·licitud. Sigui com sigui, el rellevant és que la persona reclamant demana informació sobre els vehicles del mercat ambulant de Bonavista amb els extintors indicats a la sol·licitud, i el primer que cal és valorar si té dret a aquesta informació, per considerar tot seguit la forma amb la què pot obtenir-la.

La informació sobre els vehicles del mercat ambulant que porten extintors de classe 13A-21B, si es troba en poder de l'Administració, és a dir, si ESPIMSA recull aquesta informació dels vehicles dels paradistes, és informació pública, en aplicació del previst per l'article 2.b LTAIPBG, i per tant és procedent declarar el dret de qualsevol persona a obtenir-la, atès el previst pels articles 18 i 20.1 LTAIPBG, perquè no sembla que concorrin límits o causes legals que puguin justificar-ne la denegació (la identificació dels vehicles es pot fer merament amb les matrícules respectives, sense més dades addicionals, i aquesta informació és per definició pública, perquè l'ostenten de forma visible els vehicles). Ara bé, si aquesta informació no existeix en poder d'ESPIMSA, bé sigui perquè no comprova que els vehicles portin els extintors o per qualsevol altre motiu, el dret d'accés a la informació pública no empara que es pugui obligar a ESPIMSA a obtenir-la expressament per atendre la sol·licitud d'informació; n'hi hauria prou per atendre el dret d'accés a la informació pública indicar formalment a la persona reclamant que ESPIMSA no disposa d'aquesta informació, si és aquest el cas.

La persona reclamant demana la informació en un informe o una llista. D'acord amb les mateixes consideracions fetes al paràgraf anterior, si ESPIMSA té redactat un informe o confegida una llista amb la informació sol·licitada, el dret d'accés a la informació pública l'obliga a lliurar l'informe o la llista a la persona reclamant, però si malgrat tenir la informació material de fons (és a dir, saber els vehicles que porten extintor), ESPIMSA no la té en forma d'informe o de llista, el dret d'accés a la informació pública no l'obliga a confegir-los i pot facilitar la informació sol·licitada donant accés a les dades desagregades o en brut, procurant que la consulta no es pugui estendre a dades legalment protegides (article 29.1.b LTAIPBG).

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades,

la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de febrer de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 815/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir informació sobre els vehicles que hi ha al mercat ambulant de Bellavista amb els extintors de classe 13A-21B, sempre que aquesta informació estigui en poder d'ESPIMSA. Si existeix en poder d'ESPIMSA un informe o una relació de vehicles amb aquesta informació, la persona reclamant té dret a accedir-hi; subsidiàriament, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a consultar la informació sobre extintors dels vehicles desagregada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a ESPIMSA que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 o, si s'escau, que indiqui que no disposa d'ella, dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a ESPIMSA a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 815/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.